Mizah

ÂTIF İNAN MES'ELESİNİ MECLİS BİR AY SONRAYA TÂLİK ETTİ...

— Asılan kim, Âtıf İnan mı?.

— Hayır, mes'elesi!...

GÜLLER - DİKENLER

AÇLIK VE TOKLUK

Ünye Valisi gazetelerden birisine gönderdiği tekzipte: «Ünyede açlıktan ölenlerin bulunmadığını» bildiriyor.

Ünyede belki açlıktan ölenler yoktur. Fakat ekmek niyetine yutturulan mısır koçanından mide fesadına uğrayıp ölenlere ne diyelim?

Cümlenin maksudu bir amma, rivayet muhtelif..

TEVHİD-İ İÇTİHAT KARARI

Gazeteler, bir münakaşa mevzuunu ele almış soruyorlar: «Muhalefet vazifesini yapabiliyor mu?».

Müfritler, bu suale, gözlerini açıp, dişlerini gıcırdatarak: «Ne münasebet?» diyorlar. Mutediller, başlarını sallayıp: «Eeehhh!..» gibi hiç bir mânâ ifade etmiyen müphem tavırlarda bulunuyorlar. Tefritçiler ise «Muhalefet fazla ileriye gidiyor» iddiasında..

Bunun en kestirme tarafı; hukukçuluğuna dehalet ederek Kenan Öner'e tevhidi içtihat kararı kopartacak bir lâyiha yazdırmaktır.

MÜJDE...

Toprak Ofisi Müdürü bu sene mahsulün çok bereketli olacağını söylemiş.

Acaba bizimle alay mı ediyorlar? Ben arpa ile mısır koçanı yiyecek olduktan sonra her tarafta tınaz gibi buğday yığınları olsa ne çıkar?

Bu müjdeyi buğday ihracı yapanlara verin!

İŞİN HAKİKATİ NE?

Bir gazetede verem için toplanan ianeden 2500 lirasının Beyoğlu başkanına ikramiye olarak verildiği yazılmış. Beyoğlu şubesi bu haberi tekzip ederken. şöyle söylüyor:

«Şubemiz başkanlığına böyle bir ikramiye verilmemiştir. Belki diğer bir şube başkanına verilmiş olması muhtemeldir!»

A iki gözüm! Şunu tam söylê de biz de anlıyalım... Muhtemeldir diye nağme yapmanın manâsı var mi?

ÂHIR ZAMAN!

İstanbulda ekmek satışı artmış.. Bu vaziyet karşısında arpa stokunun tükeneceğini düşünen ve dolayısiyle fırınlara arpa veremiyeceğinden korkan Toprak Ofisi «Arpa da biterse halka ne yedririz, aman buna bir çare bulun» diye Belediyeye müracaat etmiş..

Ne günlere kaldık? hayvan sahipleri telâşa kapılacakları yerde biz üzülüyor ve endişeler içinde yaşıyoruz..

MAHALLİ TELÂKİ

Gazetelerin birinde şu havadis başlığını gördüm:

«Helâ kapısına randevu yazan komünist». Haberi okumağa hiç lüzum yok.. Komünistler, birbirlerini helâdan daha müsait bir yerde bulamazlar.

BOL KESEDEN...

İstanbul matbuatı «Buğday darlığına sebebiyet verenlerin kimler oldukları anlaşılmalıdır» diye ter ter tepinip dururken hâtıftan iktidarın ilhamiyle müdafaaya girişen bir gazete «Biz medeni bir milletiz.. Düşkünlere yardım insanlık icabıdır. Açlık içinde kıvranan milletlere buğday verdik efendiler!» diyordu.

Arpaya eyvallah ettikten sonra ortalığı bir telâştır kapladı. Gazeteler «Buğday peşinde olduğumuzu ve Amerikadan 30 bin ton buğday ithal edilmek arifesinde bulunduğumuzu yazıyorlar. Buna Sultanahmet'te dilenip Fatihte sadaka vermek demezler mi?

HÜDÂYA EMANET!

Ufak bir haber, fakat mühim: Şehir hatları seferlerinde çalıştırılan iki vapurun muayene müddetleri geçirilmiş ve bu vapurlar, liman idaresince seferden alıkonulmuşlar..

Kendi vapurlarının durumundan bile haberdar olmıyan Denizyolları İdaresine canlarını emanet edip seyahate çıkanları düşündürecek bir ihmal..

Mecliste esen fırtına galiba idare erkânına puslayı şaşırttı, vazifelerini unuttular.. Yolcular, karaya oturmadıklarına değil, boğulmadıklarına şükretsinler..

MİDE SANCISI

Denizyollarından bir zat, Amerikadan dönüşünde etrafını saran gazetecilere «Müthiş bir karın ağrısına tutuldum, bir şey söyliyemiyeceğim.» demiş.. Bu zat acaba Amerikada midesine dokunacak bir şey mi yemişti, dersiniz?

NEZAKET

Kızılay'ın davetlisi olarak memleketimize gelmiş olan Kont Bernadotte, müfarekatinden evvel gazetecilere beyanatta bulundu ve Sağlık teşkilâtımızı beğendiğini söyledi..

Kont Bernadotte'a, tetkikleri sırasında eğer hakikatler olduğu gibi gösterilmemişse bir diyeceğimiz yok. Zira İsveç Kızılhaç başkanı, gördüklerine göre bir hüküm vermiştir.

Daha geçenlerde Türkiyeye gelen bir Amerikalı sağlık teşkilâtımızı beğenmediğini, hattâ bizde koruyucu hekimlikten bile eser bulunmadığını bildirmiş, Mecliste de Sağlık Bakanına verem âfeti karşısındaki kayıtsızlığa dair sözlü sorular sorulmuştu.

Kont, her halde bizi mahcup durumda bırakmamak için hakikatin aksini bildirmek suretiyle ince bir nezaket göstermiş olsa gerektir. Sağlık teşkilâtının mükemmeliyeti bizim hüsnü kuruntumuz..

SALON

Türkiyenin bu en kibar mecmuasını herkes zevk ve iftiharla okuyor.

MİZAH

Üçüncü cild ve bu cildin kapakları hazırlanmıştır. İdarehanemizden temin edilebilir. Cildler 750, kapaklar 300 kr.

SAYI : 96 — Cilt: 4 Fiatı 25 Kuruştur 7 Mayıs 1948

Mizah

Sahibi: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Senelığı 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi,
Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon: 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Kimse çatlamazsa...

Bizim Amerikadan gemi almamız da her şey gibi bir mesele oldu. Birinci heyet gitti, arkadan ikinci heyet gönderildi. Birinci işi yapamadı denildi. Derken ikinci birinciyi beğenmedi. Birinci ikinciye işi devretmedi. Heyetler Amerikada birbirlerini galiba bulamadılar... Nihayet esatirde «Altın post» u aramağa giden Argonatlar gibi bir çok maceralardan sonra birinci heyet avdet etti. Onun da bazı zevata «Dolarlar ve pırlantalar» ikram etdiği açıklandı. Bütün gazeteler hürya bu hadiseye çullandıllar... Fakat bilhassa bu işe en sıkı sarılan Abidin Dav'er oldu.

«Dolarlar, pırlantalar kime verildi?» diye terter tepiniyor. «Kabahati gelin etmişler, kimse almamış!» Derler. Şimdi de dolarla pırlanta işini kimse üzerine almıyor. Bunda alâkadar görünenler birer mektup göndermişler: Zincirkıran: «Bu mesele ile benim kativyen alâkam yoktur.» diyor. Fahri Tagan: «Böyle dolar pırlanta gibi şeyle benim asla münasebetim olamaz.» diyor. Mesut Togar: «Ne dolar ne de pırlanta bilirim. Benim haberim bile yoktur!» diyor.

Bugün vaziyet budur. Eğer Abidin Dav'er tehdidini yapar da baklayı ağzından çıkarırsa meraktan kurtuluruz.

Herkesin bundan el yumması bize meşhur Keçeci zade İzzet Molla'nın bir fıkrasını hatırlattı:

Bir mecliste gizli işlenen kabahatlerden bahsedilmiş. Orada bulunan zevattan biri: «Vallâhi, demiş bende böyle bir günah yoktur.» Bir diğeri de atılmış «Kesrile yemin ederim Allah benden bu suçu sormasın:» Bir üçüncüsü «Vallâhi, billâhi... ben böyle bir masiyetten beriyim!» Bir dördüncü, bir beşinci de yeminler ederek günahtan yunmuşlar. Hazır bulunanlardan biri İzzet Molla'ya: «Mollabey! demiş... Siz bir şey söylemiyorsunuz!» İzzet Molla: «Beş dakika bekliyeceğim!... Kimse çatlamazsa ben de yemin edeceğim!»

MIZAHÇI

ALMANYA DİRİLİYOR

Komünizm — Avrupa kalkındıkça benim de yüreğim kalkıyor!

Ellere Dâir

Yazan : Refi' Cevad ULUNAY

Rakı fiyatlarına yeniden zam edildi. Bu zam meselesi bizde bir nevi ayyaşlık ölçüsü oldu. Sokaklarda fazla (zom) görülmezse fiyatlar indiriliyor! (zom) un miktarı artınca hemen arkadan (zam) geliyor. Sıkıyönetim denilen örfî idare kaldırılacağı zaman gider ayak bir faaliyet göstermiş ve Beyoğlu caddesini tavus kuyrukları, idrar şelâleleri ile süsliyen belâlı bedmestlerden biraz temizlemeğe muvaffak olmuş, fakat rakı sarfiyatı da tapayı atmıştı. O zaman hemen fiyatlar düşürüldü; rakı içeceklere azamî yardımlar yapıldı; hattâ adamakıllı kafayı çekecek olanlara «Tekel» adı ile elden ayaktan düşürülerek sakat edilen idarenin kredi yapacağı bile söylendi. Dahası var. Beşikteki çocukları müşteri etmek için emzikli rakı şişeleri yaptırılacağını da işittik. Fakat ne olursa olsun... Bu idare ne yapsa artık belini doğrultamaz. Çünkü aldığı ad (acz) ifade eden bir isimdir.

Fazla cehd ve gayret sarfeden bir adam için «İşe dört elle sarıldı» derler. Hattâ çok defa vücuttaki âzanın tabiî miktarına kanaat etmezler de «Gözünü dört aç», «Tepeden tırnağa kulak kesil!» derler.

Biz böyle bir durumda gayret kemerini kuşanıp işe «dört elle sarılacağımıza» koskoca idareyi «Tekel» yaptık, ve onu mütemadiyen «Tekel! Tekel! Tekel!» diye çağırıyoruz.

Şu eskiden kalma «İnhisar» lûgatini bırakıp da «Tekel» adını almaklığımızda mutlaka «Tek» tâbirinin rakıda kullanılmasının tesiri olsa gerektir. Meselâ «Bir tek attım!» deyince bunun «Bir kadeh rakı içtim!» demek olduğunu herkes bilir. Hattâ

— Köylünün ormanını hiç olmazsa köylüye bıraksalar.
— Nasıl bıraksınlar, sonra devirecek çam bulamazlar!

RUSYANIN BAŞINA GELENLER

Stalin — Darısı başıma!

On yedi tek düz rakı içtim,
sekiz danecik konyak

diye bir matiz türküsü bile vardır.

Fakat dediğim gibi «Tekel» idaresi «Tek el» olduktan sonra başına gelmedik kalmadı. Bakan Yüksek Divana verildi; umum müdürler sıkıştırıldı ve bugün idare bütün ihtiyaçlarını tek elle yapan biçare bir ma'lûl halindedir. Bunu bir düşkünlük sayarsak onu tenkit etmemeli, bilâkis haline acımalı...

Tekel denilince evvelâ hatıra gelen rakıdır... Halbuki rakıya gelinceye kadar bu teşkilât, tek eline neler sığdırmamıştır. Bu itibarla sakın bir daha: «Tek elin sesi çıkmız!» demeyin, bu «Tekel» in sesi dünyayı tutuyor. Eğer «Çift el» olsa cidden tahammül edilemiyecek. Terimce «Tekel» in Türkçe «İnhisar» karşılığı olduğu söyleniyor. Halbuki bizim Türkçemizde kelimelerin kökü, dalları, ve yaprakları vardır; bu sayede kelimeler meyva verirler. «İnhisar» ın aslı olan (hasr) kelimesini ele alıp bundan bir çok tâbirler yapardık. Şimdi ayni kaideyi «Tekel» e nasıl uyduralım? Meselâ (İnhisar etmek mânâsına olarak «tek ellenmek» mastarını mı kullanalım? O halde: «Bu iş bana inhisar etmiştir» yerine «Bu iş bana tekellenmiştir» deyip çıkacağız.

Ne tuhaftır, bu zamanda hayatı kazanmağa, maişetle mücadeleye iki el kifayet etmezken bunu «Tek» e indirmeğe acaba kim sebep olur? Bu noksanı en iyi anlıyan maymunlar olacak... Çünkü onlar ayaklarını da el gibi kullanıyorlar. Bundan dolayı bu mukallit hayvanlara hayvanat ilmi «Kuvadroman» yani «dört elli» hayvan diyor.

Şimdi maişet darlığından el noksanlığını anlıyoruz. Vaktiyle keyif ve zevk bolluğunda da yine el noksanını hissederdik. Salih Efendi isimli tanıdıklarımdan nüktedan bir dostum mükeyyifâta çok düşkündü. Bir gün beraber bulunduğumuz Sinopta kahvede nargile içerken kahveci kahvesini getirdi. Onu sol eline aldı, bir arkadaşı da sigara ikram etti. Onu da marpucu tuttuğu elin parmaklarının arasına sıkıştırdı. Bir diğeri de enfiye kutusunu uzatınca o zaman başını yukarı kaldırarak:

— Yârabbi! dedi. Dünya keyiflerine verdiğin eller kifayet etmiyor.

Salih Efendinin iki elini yetiştiremediği inhisar maddelerini biz «Tekel» e sığdırmağa çalışıyoruz.

★★

Memleketin çok değerli ve güzel sözün lezzetini bilen ve tadan hâkimlerimizden Naci Beye bir dostu Kadıköy vapuriyle Selimiyenin önünden geçerken: «Bu binayı Tekel depo yapacakmış!» demiş. Naci Bey dalgınlıkla şu cevabı vermiş:

— Desene.. meşhur piyangocu işini o derece genişletti ha!

MÜNÂCAT

Betarz-ı kudemâ

Geldiyse de nevbahâr, Yârab
Şenlenmedi kalb-i zâr' Yârab

Muzlim geceler teâkub eyler
Görmez mi bu göz nehâr' Yârab

Etmez mi terennüm âh artık
Her bahçede bir hezâr' Yârab

Terketti mi büsbütün bu yurdu
Şâdî denilen nigâr' Yârab

Yetmez mi bu bî-nihaye hicran
Bitmez mi bu intizâr' Yârab

İmarına sây edilmez aslâ
Mülk oldu harabezâr' Yârab

Her kes gam-ü istirap içinde
Olmakta zeman-güzâr' Yârab

Lûtfet, kerem et, inayet eyle
Ol, millete dest-yâr' Yârab

Dûr oldu hayâ, bozuldu ahlâk
Yoktur kızaran ızâr' Yârab

Hırsızlığı kimse saymıyor suç
En çok çalan en kibâr' Yârab

İnsafı bırakmış elden esnaf
Yok etmiyen ihtikâr' Yârab

Pespayeler oldular bugün hep
(Dârâ) gibi nâm-dâr' Yârab

Saymakta yerinde ilm-ü san'at
Almış, yürümüş kumâr' Yârab

Her nîmeti isteriz semadan
Ettik bunu biz şiâr' Yârab

Yangınlar eder binalar imha
(Sakkaa) ise lokma-hâr' Yârab

Ahrâr-ı zamanı mürtecîler
Sokmakta misal-i mâr' Yârab

Kurtulmadı dillerinden aslâ
Ez-cümle (Celâl Bayâr)' Yârab

Tılsımlı mıdır, nedir ki bunlar
Kâr etmiyor inkisâr' Yârab

Yoktur hele bir bakan şu şehre
Her kûşesi pür gubâr' Yârab

Bir böylesi olmamıştı manzûr
Gezdimse de çok diyâr' Yârab

Kurtar da şu ye's-ü gamdan artık
Et yurdumu bahtiyâr' Yârab

Verdiyse bu derdi kim bu mülke
Kıl derdini bî-şümâr' Yârab

Et kasrına ehl-i irtikâbın
Baykuşları perde-dâr' Yârab

En son dileğim şudur ki senden
Olsun yâr, yâr Yârab

Her lâhza edip visale nail
Etsin dili pür mesâr' Yârab

Sad hamd-ü senâ ki dil civandır
Olduksa da ihtiyâr' Yârab.

RÂSID

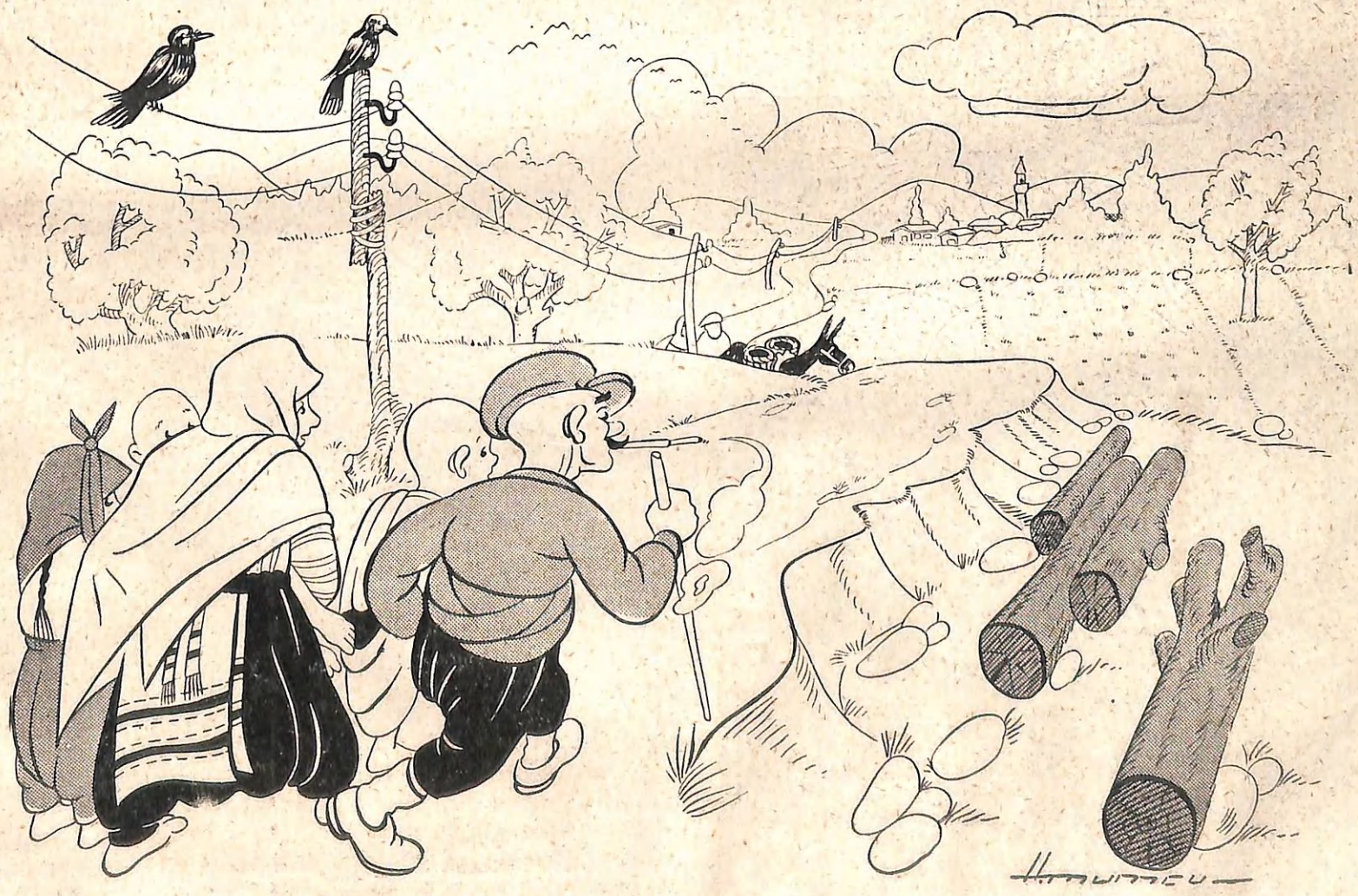

Kadın — Bu sene mahsul az olacak galiba.
Erkek — Sen ne bilirsin garı, baştakiler çok olacak diye iki sene evvel karar verdiler!..

NASIL, ÇALAN DA GAÇAN MI?!

Filistin hırsızı — Affedersin Hacı efendi, kılıfı hazırlıyamadım!

Ahret bekçisi — Safa geldin, dünyadan mı?

Bolşevik — Ne dünyası yahu, halimden anlaşılmıyor mu, komünizm cennetinden!

Duymadıklarımız

Ulunay'dan:

Herkes nasıl, şakaları ile tanınmış Kazasker Veliyüddin Efendizade Emin Efendiyi yanlış olarak sadece «Veli Efendi» diye anarsa, Cemil Mollaya da yine yanlış olarak «Üryanizade» der. Cemil Molla Şeyhülislâm Üryanizade Ahmet Esat Efendinin kızının oğludur. Bu itibarla kendisi de imzasını daima «Üryanizade hafidi» diye atardı. Ehl-i-dil, rind, büyük babası gibi beşûş bir adamdı. Mutlakiyet taraftarı diye İkinci Abdülhamit ricali ile menfaya gönderilirken dahi vapurda, keyfini, zevkini bozmamıştır.

Cemil Mollanın «tabîat-ı-Şi'riye» si vardır. Bir gün Kırimîzade Neş'et Molla İkinci Abdülhamide medrese talebesi hakkında yanlış malûmat verir, işin yanlışlığı anlaşılınca padişah kızar Neş'et Mollayı saraydan uzaklaştırır. O sırada meşîhat müsteşarı olan Kömürcüzade İbrahim Efendinin de vefatı vuku bulur. Cemil Molla ikisini de sevmediği için hemen şu beyti yazar:

Hamd-ü-Lillâh kim koğuldu bâb-ı-devletten tatar
Dûzahı kızdırmağa gitdi kömürcü müsteşar.

Ercümend Ekrem'den:

Trabzona bir meselenin tahkiki için Ziya Bey isminde bir mülkiye müfettişi gönderirler; Ziya bey - o zaman âdet olduğu veçhile - eşraftan birinin konağında misafir edilir. İlk akşamı konağın büyük salonunda toplanan eşraf ile dereden tepeden sohbet edilirken Ziya Bey sorar:

— En çok hangi validen hoşnut kaldınız?.

Trabzonlu Tâib Efendi isminde bir yaşlı zat:

— Bendeniz, der; yirmi kadar vali gördüm. Hepsinin de icraatına yakından şahit oldum. Bunların içinde mekânı cennet olsun Ahmet Paşa gibisini görmedim.

Ziya Bey merakla sorar:

— Ne yaptılar?

— Efendim, merhum Trabzon valiliğine tâyin edildi. Yolda gelirken Gümüşhanede vefat etti.

Ramiz Gökçe'den:

Çamlıca kulübünde Çallı'nın Rumelihisarından Boğaza doğru bir manzarasını ihtiva eden bir tablosu vardır. Kulüp âzasından Fazıl Rıza bu tablonun karşısına geçip uzun uzun tetkikten sonra:

— Çallının, demiş, bu tablosunun sanat miyarı ile ölçülemiyen bir başka kıymeti daha vardır.

Hazır bulunanlar sormuşlar:

— Nedir?

— Bu tablo siyasî bir eserdir... Evet, eğer Çallı bunun gibi bir de Çanakkale Boğazının bir tablosunu yaparsa Ruslar Boğazlar hakkındaki taleplerinden derhal vaz geçerler.

Raşit Rıza'dan:

Çarşılı aşçı Mıgır lâûbali, nekre, sevimli bir adamdı. Bir gün Borazan Tevfikle yemeğe gittik. Karnımızı doyurduktan sonra ben paraya davrandım. Tevfik «Olmaz! dedi, ben vereceğim.» — «Hayır, ben vereceğim!» — «Vallahi verdirmem!» — «Ben de vallahi billâhi verdirmem.» Nihayet: «Oldu! dedim, ağzımızdan yemin çıktı. Hiç birimiz vermiyelim ve çıkıp gidelim.» Bir müddetten beri bizi dinliyen Mıgır lâfa karıştı: «Ağzınızdan yemin çıkmış. Köpeklere ekmek doğrıyalım, desem sokakta köpek yok... Önünüze biraz ekmek dökeyim, ziftlenin; kefaret yerine gelsin; ondan sonra parayı verin de defolup gidin.

GÖRÜŞ FARKI

Değişmez görüş farkı yalnız insâna göre;
Değişir akl ü fikre, ilm ü irfana göre.

*

Bulunmaz yeryüzünde tahtası noksân adam,
Adları lâzım değil, falan filâna göre.

*

Fakat yoktur, sorarsan, tahtası tamâm olan,
Dîvâneler hemdem i Mazhar Osmâna göre.

*

Demir yumruk görünür Romanyaya son rejim;
Pamuk eldir komşumuz Bulgaristâna göre!

*

Hasan Saka dostumuz, bin dereden su değil,
Ayrı şerbet getirir, ayrı şiryâna göre.

*

Görmez sorumlu insan Fâik Ahmet Barutçu;
Cihanda dert mi vardır hekim Lokmana göre?.

*

Gemi işinden ziyan kaydeder Hıfzı Oğuz;
Fakat millet kârdadır sayın bakana göre!

*

İki takrirle çıktı meydana buğday işi;
Meclisin sükûnunu bozdu ihvâna göre:

*

Buğday işi pek tekin bir mesele değildir,
Çarpmış nice insanı nice destâna göre.

*

Havvâ ile Âdeme cenneti harâm eden
Buğday işi değil mi bizim Kur'âna göre?

*

Buğday ihrâcâtına şeytan eli karışmış,
Gayrı resmî general ünlü Sinâna göre.

*

Şâyet bir de yanılıp sorarsan efkârını,
Meleklerin işidir Âtıf İnâna göre!

*

Ancak benim merâkım zâil olur, görürsem,
İşin aldığı şekli Yüce Divâna göre...

*

İşlerin halledilir bence yüzde ellisi
Ayak uzatmasını bilsek yorgana göre,

*

Geri kalan elli de halledilir, şüphesiz,
Çalışırsak insâfa, kalb ü vicdâna göre...

*

Deli Ozan kullanır kalemi kılıç gibi;
Böyle küheylân gerek böyle meydâna göre!

DELİ OZAN

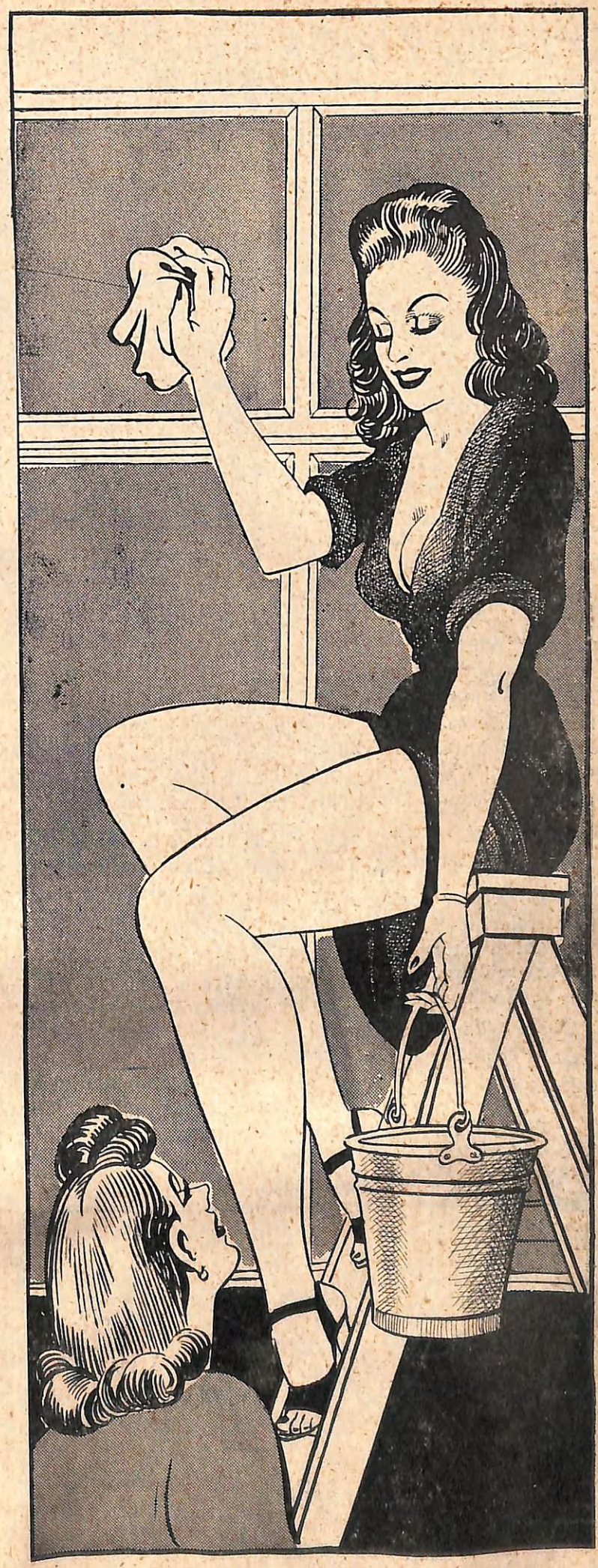

— *İhtiyarını kocam istemiyor, gencini de ben almak istemiyorum, onun için hizmetçisiz kaldık..*
— *Orta yaşlı bir kadın bulsaydınız..*
— *İlâhi hemşire, kadının orta yaşlısı olur mu?!*

KISMETİNDE OLANIN

Yazan:
Hamdi VAROĞLU

Bir ay vâde

Buğdayımızı arpaya çevirip bizi modern şınanaylı «Buğday ektim, arpa çıktı» türküsiyle avutan sabık Bakanın falına bir ay sonra bakmağa karar verildi.

Fıkrayı bilirsiniz sanırım. Timürlenk - fıkra bu ya - Hoca merhumun köyüne gelmiş, eşrafı çağırtmış: «Şu devemi alın, besmelei şerifi ezberletin. Size yirmi dört saat izin, öğretemediniz miydi boynunuzu vurdururum» demiş.

Adamcağızları bir korkudur almış. Hemen Hoca merhuma haber salmışlar. Dertlerini anlatmışlar. Merhum: «Siz bu işi bana bırakın, demiş, hiç korkmayın, ben hallederim.»

Timurun huzuruna çıkmış:

— Devletlim, demiş, şu deve meselesi için maruzatım var. Hazır okumağa başlamışken, mübareğe bir de Yâsini Şerif ezberletsek.

Timür pek memnun olmuş:

— Hay hay, çok iyi olur, demiş.

— Ama, efendimiz, bu öyle bir iki günde olmaz. Malûmu devletleri Yâsini Şerif bu. Hiç olmazsa kırk gün mühlet ihsan buyursanız.

Timur, ona da hay hay, demiş. Hoca merhum dönüp gelmiş, macerayı anlatmış. Eşraf:

— Aman Hoca, sen deli mi oldun? demişler. Deve Yâsin ezberler mi?

Hoca:

— Uzun etmeyin, demiş. Kırk gün kırk gündür. O zamana kadar, ya deve ölür, ya deveci ölür, ya devenin üstündeki kör hacı ölür.

Evet, bir aya kadar kim öle kim kala!

Bir ay içinde ya Amerikadan buğday gelir, ya yeni mahsul çıkar, ya biz arpaya alışırız, hesap da, kitap da unutulur gider.

Eski Türk Ocağı, yeni Halkevi!

SEÇİM HAZIRLIKLARINDA

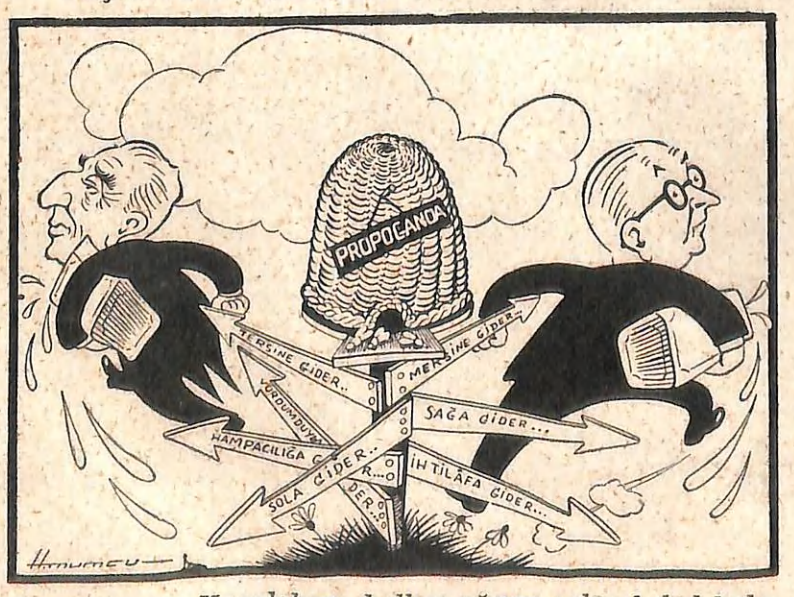

Particiler — Hamdolsun, halkın ağzına çalacak bal bulabiliyoruz!

Emsali misillû

Arsızlarla hırsızların niçin arttığını uzun boylu düşünmeğe hacet yok. Bütün kabahat sütçülerde..

Milletin susuzluktan kırım kırım kırıldığı şu zamanda, yüzde doksan dokuz buçuk nisbetinde terkos suyu kattıkları süt yüzünden, memlekette helâl süt emmiş adam kalmadı.

Maamafih, dünkü gazetelerde okuduğum bir haber, bu işin de nihayet bir düzene konulacağını müjdeliyor. Süt işini Belediye ele alıyormuş. Mandra sahiplerile müştereken bir kooperatif, yahut bir anonim şirket kuracakmış. Halka bundan sonra halis süt içireceklermiş.

Gözünüz aydın hemşeriler. Hele şu şirket bir kurulsun, senesine varmaz, gazetelerde bir haber: «Belediye tarafından kurulan süt şirketinin beş milyon liraya varan açığını kapatmak için süt fiyatlarına bir miktar zam yapılması düşünülmektedir. Bu hususta alâkadarlarla temas etmek üzere Vali Lûtfi Kırdar dün akşamki ekspresle Ankaraya hareket etmiştir.»

Dünyanın ölçüsü

Amerikalılar dünyayı ölçmeğe hazırlanıyorlarmış.

Dünya kendi boyunun ölçüsünü aldı zannediyorduk ama, demek ki hâlâ uslanmamış. Zaten, öyle de böyle de bu sefer Amerika endazesine ihtiyaç hasıl olacağa benziyor.

Bu münasebetle, dünyanın yuvarlaklığı etrafında da bazı şüpheler uyanmış, bir takım fikirler ortaya atılıyormuş.

Hay babanızın canına rahmet! Ben de bu şüpheye düşenlerden biriyim.

Dünya muhakkak ki yuvarlak değil, Yuvarlak olsaydı, Atıf İnan'dan tutun da yedi eylülcülerin dümen neferine kadar bütün yan basanların teker meker yuvarlanmaları icap ederdi.

Baksanıza, düz ovada keklik avlıyan avlıyana!

Çömez Hıdırellezde Mizah köşkünün bahçesinde çömlekten meşhurlara niyetler çekti. Bu son niyetleri okuyucularımıza aşağıda sunuyoruz.

CELAL BAYAR

Ey dönek (Kenan Öner)
Sanma bu fener söner
Şunu bil ki er ve geç
Haklı haksızı yener

HİLMİ URAN

Fırkamızın sesi var
Dopdolu kesesi var
Hele bir de emsalsiz
(Ödemiş) efesi var

HASAN SAKA

Denize indi taka
Dümene geçti (Saka)
(Koçak) çekti küreği
Yürekler yaka yaka

KENAN ÖNER

Yeter bu çalım artık
Kaçınma karşıma çık
Fırkadan çıkdıksa da
Boğuşmaktan bıkmadık

RECEP PEKER

Ne dönen bir taşım var
Ne dostum, yoldaşım var
Her derd beni buluyor
Ne belâlı başım var

İNCEDAYI

Ağaçlar açtı yaprak
Bülbüle bak, ne şakrak
Bir kuzucuk bulsak da
Çayırda yuvarlansak

FARUK NAFİZ

Dostu düşman sanırız
Parsı kaplan sanırız
Acemi çaylakları
Usta kaptan sanırız

AHMET EMİN YALMAN

Çekemezler özümü
Dinlemezler sözümü
Güçleri yetse eğer
Oyacaklar gözümü

ÇALLI

Gül mevsimi mey ister
Ney ister, hey hey ister
Yalnız bunlarla olmaz
Daha başka şey ister

İSTANBUL VALİSİ

Atıma vurdum çulu
Dolaştım İstanbulu
Bir yanı yeşil saha
Bir yanı çerçöp dolu

BİR MEMUR

Evimizin önü düz
Çoban gezer sürüsüz
Bir tek kuzu başına
Kasap ister iki yüz

ATIF İNAN

Tamah ettik paraya
El uzattık (Kara) [*] ya
Deve oldu buğdaylar
Kim sora, kim araya?

[*] Bekir Kara

Ekmeğe kattık arpa
İşi sardırdık sarpa
Neyimize gerekti
Aç kaldıysa Avrupa

MİZAHÇI

Bahçelerde enginar
Gül göndermiş bize yâr
İşitenler hasedden
Çatlasalar yeri var

Hikâye

HIRSIZ

Yazan :

HAVA

Yedi aylık evliydiler.

İlk günlerin ateşinden sonra, ilk ayların harareti de azalmıştı. Önceleri, gece yarısından çok sonraya kadar devam eden, şen, şakrak kahkahaların yerini, şimdi, saat on buçuktan itibaren bütün evi dolduran bir sessizlik almıştı.

Turgut gece hayatını pek severdi. Evliliğin bu hayata veda demek olduğunu bile bile bekârlığa nihayet vermişti. Her gafil fâni gibi, o da, ebedî zannettiği bir aşk macerası sonunda, Nahide ile evlenmişti. Fakat aylar geçtikçe, ikisine de bir durgunluk gelmiş, bekârlığındaki hercai yaşayış tarzı, bütün cazibesiyle Turgudun gözünün önünde canlanmağa başlamıştı.

Hele kulüp gözünde tütüyordu.

Sigara dumaniyle dolu kumar salonunda, yeşil çuhaya dirseklerini dayayıp, rengârenk, irili ufaklı fişlerle haşır neşir olmak, aylardan beri hasretini çektiği kulüp havasını bir gececik koklıyabilmek için can atıyordu.

Karısı, inadına, sokak hayatına düşmandı. Anlaşamadıkları biricik nokta bu idi.

Bu yüzden aralarında sık sık münakaşalar çıkıyor, münakaşa büyüyor, kavga haline geliyordu. Fakat Turgudun, kavgadan ileri geçmeğe cesareti yoktu. Geceleri kendini sokağa atmak, mesut bekârlık yıllarının arkadaşlariyle buluşup o günleri tes'it etmek için duyduğu arzu ne kadar şiddetli olursa olsun, akşamları yine köskös eve dönüyor, erkenden yemeğini yiyor, Nahide ile karşılıklı oturup bir müddet esnedikten sonra yatıyordu.

Bir gece, ötekilerden hiç farkı olmıyan bir gece, saat on bire doğru, Nahide, yanında yatan Turgudu dürttü:

— Turgut, kalk, aşağı katta bir pıtırdı var.

Turgut homurdandı, peltekleşen diliyle bir şeyler mırıldandı, gözlerini uğuşturdu.

— Kalk diyorum acanım, eve hırsız girdi galiba!

— Hırsız mı girdi? Ne biliyorsun?

— Ne biliyorsun ne demek ayol? Dinlesene, aşağıda bir pıtırdı var diyorum sana.

Turgut doğruldu, kulak kabarttı. Evet, aşağı katta bir pıtırtı vardı. Pıtırtı da değil, basbayağı ayak sesiydi.

Karı koca, doğrulup oturdular, bir müddet, aşağıyı dinlediler. Ayak sesleri devam ediyordu. Meydanda bir şeydi. Eve hırsız girmişti. Odada aşağı yukarı dolaşıyor, eşya topluyordu.

Turgut, gece dolabının gözünü çekti, rövelverini aldı. Karısına :

— Sen kımıldama, diye tembih etti. Ben şimdi o iti yakalar, icabına bakarım. Sen her ihtimale karşı pencereyi aç, aşağıdan silâh sesi duyarsan, imdat diye avazın çıktığı kadar bağır.

Nahide korkudan tir tir titriyordu. Dişleri takırdayarak.

— Peki... Peki... dedi. Haydi, sen in. Aman kocacığım dikkat et. Hırsızın üzerinde belki silâh vardır.

— Merak etme. Haydi, sen dediğimi yap.

Turgut gürültü etmemek için ayaklarının ucuna basa basa aşağıya indi. Biraz sonra, aşağıda bir gürültü oldu. Nahide, çatlıyacak gibi atan kalbinin gümbürtüsünü bastırmağa çalışarak kulak kabarttı. Turgut galiba hırsızla boğuşuyordu.

Çok geçmeden gürültü kesildi. Turgut, nefes nefese odaya girdi.

— Yakaladım hergeleyi, dedi. Çabuk, şu esvaplarımı ver. Karakola götürüp teslim edeyim. Çabuk ol, elime bir çamaşır ipi geçti, herifi bağladım ama, çözüp kaçar diye korkuyorum.

Alelacele giyindi, karısına:

— Ben kapıyı kilitleyip gidiyorum. Yat uyu, artık korku kalmadı, dedi.

— Aman çabuk gel, Turgut. Ne de olsa korkarım.

— Merak etme, hırsızı teslim edip hemen döneceğim.

Alelacele fırladı.

İki dakika sonra hırsızla kol kola, sokağın köşesini dönüyorlardı. Turgut:

— Allah razı olsun senden, Cevat, diyordu. Bu hizmetini dünyada unutmıyacağım. Ooh! Bir gece olsun şöyle rahat bir nefes alayım yahu!

UZUN ETEK MODASINDA

Çöpçü — Gayrik, bu yaz işimiz golaylaşıyor dimektir!

FIKRALAR

PAPAĞAN

Hanımefendi, işittiği dedikoduya kızmış, bunu çıkaran arkadaşının arkasından söylenip duruyordu:

— Gördün mü Leylânın yaptığını! Benim hakkımda neler söylemiş!

Neclâ elini salladı:

— Aldırma, canım! Leylâ papağan gibidir: Hep başkasından duyduklarını tekrarlar..

HESAP

Cihat Baban, çok hesabî ve kitabî bir iş adamıdır. İsviçrede buluştukları ortağı Ziyat Ebüzziya'ya, önümüzdeki yaz için hazırladığı plânlardan bahsederken:

— Bu sene Suadiyeye gitmek niyetindeyiz, dedi. Geçen sene de oradaydık. Çok istifade ettik. Mükemmel yandık.

Z. Ebüzziya sordu:

— Pahalıya mal olmadı mı?

— Hayır. Cildimizin santimetre murabbaının yanması beş liraya geldi.

NASİHAT

Yaşlı bir ahbabı eski futbolculardan Bedri Gürsoy'a öğüt veriyordu:

— Benden sana nasihat olsun, birader: Evvelâ düşün, sonra hareket et. Evlenme işinde de böyledir: Bak, ben düşünmeden evlendim, şimdi hareket edemez oldum..

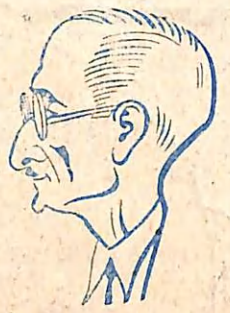

ARZUYA BAĞLI

Neyzen Salâhattin Candan, yeni alacağı hizmetçiye sordu:

— Bundan evvel nerede bulundun?

Hizmetçi:

— Çok! dedi. Ben diyeyim yirmi, siz deyin otuz!

Salâhattin Candan:

— Peki, dedi. Bu kadar yer değiştirdikten sonra burada uzun müddet nasıl kalabileceksin?

Hizmetçi cevap verdi:

— Kalırım! Çünkü bundan evvelki yerlerden kendi arzumla çıkmadım...

MERHAMET

Kadın, hikâyesine devam ediyordu:

— Bazan benim pek yufka yürekliliğim tutar. Bu sabah da öyle oldu: Yalvarıp yakarmasına dayanamadım, çıkarıp beş lira verdim...

Tam bu esnada salona giren Müzeyyen Senar Işıl:

— Beş lira mı? diye haykırdı. Peki, kocanız ne dedi?

— Ne diyecek! Teşekkür etti ve parayı alıp gitti...

KABAHAT KİMDE?

İstabul vapurunun son Marsilya seferinden dönüşünde salonda toplanmış konuşuyorlardı. Yeni zenginlerden birisi kendine göre sözde öğünüyordu:

— Ben kendi kendimi yetiştirmiş bir adamım...

Yolcular arasında bulunan milletvekillerinden Prof. Emin Erişirgil, ötekilere döndü:

— Aşkolsun! dedi. İşte insan dediğin böyle olur: Kendisinden başka kimseye kabahat bulmuyor!

İÇ İŞLERİ

Partideki işlerini bitirmişlerdi. Dışarıya çıktıkları zaman arkadaşı:

— Hadi gel seninle şöyle çıkıp bir hava alalım, dedi. Benim âdetimdir: Daireden eve hiç bir zaman yorgun argın gitmem...

Cevat Dursunoğlu, cevap verdi:

— Ben de öyle: benim için asıl yorgunluk evde başlar.. Allah eksik etmesin, ne ortalık bitiyor, ne yemek?

İFADE FARKI

Cibali Tütün fabrikası müdürü Sami Sunal Kabataşta Umum Müdürlük binasından çıkarken eskiden maiyetinde bulunmuş bir memur önüne çıkmış ona dert yanmağa başlamıştı:

— Umum müdür, sözünü geri almıyacak olursa ben artık burada çalışamam..

Sami Sunal, merakla sordu:

— Yaa? Peki, ne dedi umum müdür?

— «İşinize son verilmiştir» dedi.

AYNASIZ

Doktor Nuri Ergene tutmak istediği apartıman katının banyo dairesinde ayna yoktu. Bunu işaret ettiği zaman ev sahibi:

— Aynayı napacan? diye sordu.

— Ne yapacağım! Lâzım, tabiî. Siz yüzünüzü yıkadığınız zaman temizlenip temizlenmediğini nasıl anlarsınız?

— Havluya bakarım...

ÇİÇEK

Komşunun kızını çekiştiriyordu:

— Bu kıza bir hal oldu.. Birdenbire kabak çiçeği gibi açıldı..

Perihan Altındağ, dudak büktü:

— Kızın çiçek olduğunu bilirdim ama, babasının kabak olduğunu bilmezdim...

REKOR

Arkadaşını tenkit etmek âdetiydi:.

— Vallahi, dedi, kalıbımı basarım ki sen dünyanın en büyük tembelisin! Bu işte rekor kırdın, vesselâm!

— Yok canım! dedi. Senin rekorunu kırdığımı hiç bilmiyordum...

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

TOMBUL TEYZE

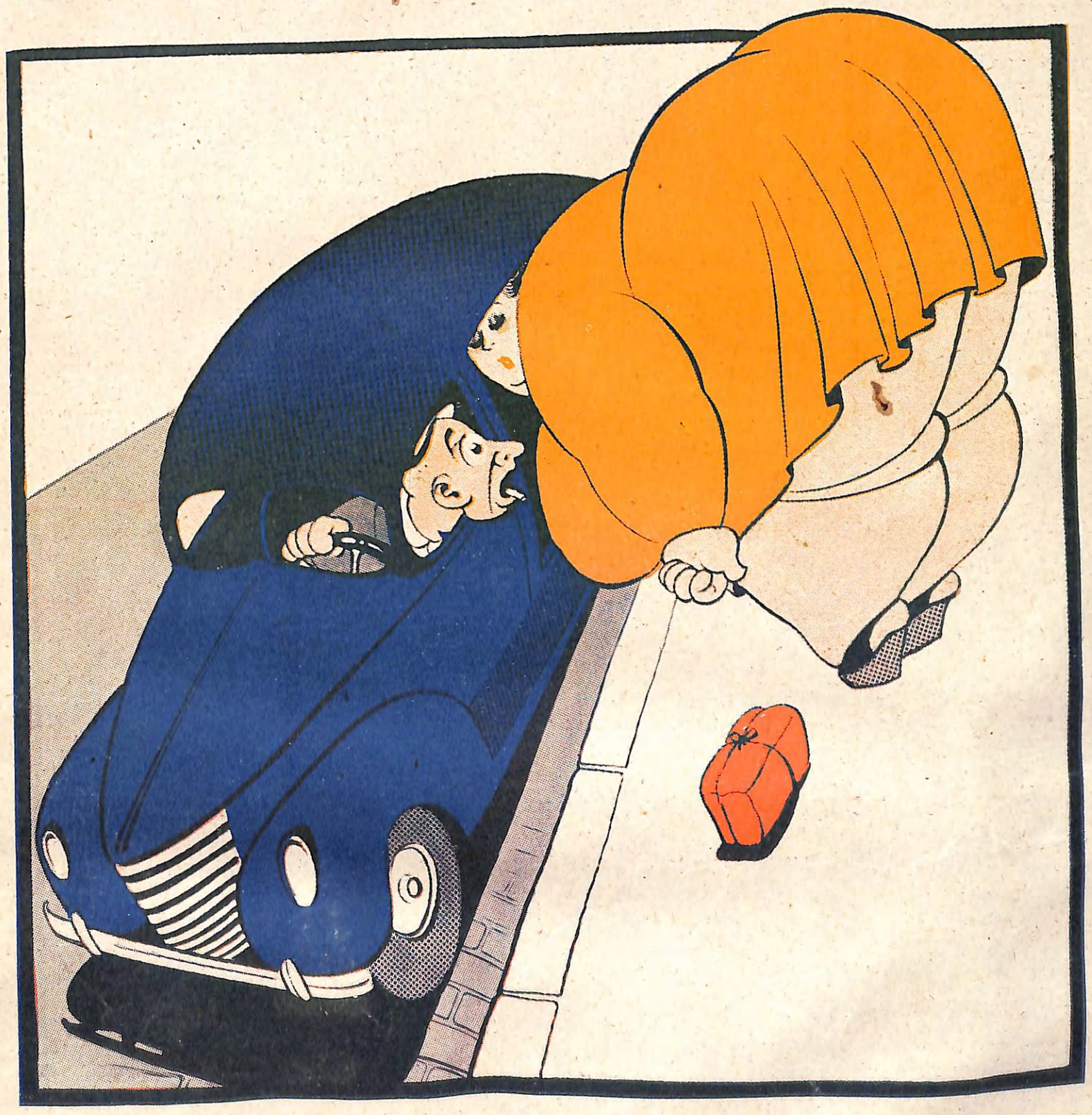

Tombul Teyze — Şoför efendi, şu paketimi bagaj yerine koy..
Şoför — O kadar büyük bagaj yerim yok bayan!

T.T POSTASI

Bergaz köyü: Rahmi Erdoğ.

S — Sevgili Teyzeciğim, Sıska Dayı ile siz hangi mektepten mezunsunuz? Selâmlar...

C — İkimiz de hayat mektebinde okuduk. Bilhassa dayınız sınıfımızın en çalışkanı idi. Boyundan büyük vazifeler üzerinde çalışması herkes gibi beni de hayrette bırakmıştı. Bu faaliyetinden göğsüm kabarırdı. Hattâ o kadar ki.. Mektebin girdiğim kapısından sığamamış, arka kapısından çıkmağa mecbur olmuştum.. Sonradan ikimiz de allâme olduk..